

Den fremsatte kritik af reglerne har imidlertid vist, at der var behov for en nærmere skattemæssig vurdering af de forskellige typer personalegoder. Skatteministeren nedsatte derfor i 1995 en arbejdsgruppe med deltagelse fra Skatteministeriets departement, Told- og Skattestyrelsen, told- og skatteregioner, kommuner, revisororganisationerne og Kommunernes Landsforening. Formålet var at udarbejde en vejledning om den skattemæssige behandling af de forskellige typer af personalegoder.

Arbejdsgruppen fandt imidlertid, at den fremførte kritik også viste, at der var behov for en nærmere præcisering af, hvornår et personalegode er væsentligt, og hvornår det er så uvæsentligt, at man kan se bort fra det ved beskatningen. Lovforslaget bygger i vidt omfang på arbejdsgruppens overvejelser.

Regeringens overvejelser, som ligger til grund for lovforslaget, kan således opsummeres:

At skattereformen i 1993 ikke ændrede på omfanget af skattepligten af personalegoder, der har været almindeligt skattepligtige siden 1903.

At hensigten med de ændrede regler fra 1993 alene er at sikre en effektiv beskatning af personalegoder i overensstemmelse med det generelle princip bag skattereformen: At sikre en ensartet og neutral beskatning af udbetalinger uanset etikette og fremtrædelsesform.

At effektivisering af personalegodebeskatningen skal ses i lyset af de tendenser, der er til stadig forskydninger og udvidelser af reelt, men ikke lovmæssigt, skattefrie områder, hvor kontrolindsatsen er ringe.

At den forøgede fokus på personalegoder og den skattemæssige behandling heraf imidlertid har affødt tvivl om afgrænsningen overfor goder, som ikke kan anses for skattepligtige for modtageren, ligesom der har været eksempler på tvivl om den skattemæssige behandling af goder uden væsentlig fiskal betydning.

At den forøgede fokus derfor på visse felter har skabt en usikkerhed om beskatningsreglernes indhold, som søges fjernet med dette forslag.

Endelig skal forslaget ses i sammenhæng med en vejledning om personalegodebeskatningen som ventes udsendt i april 1997. Af vejledningen vil bl.a. fremgå de generelle regler for beskatningen af personalegoder, samt den ligningsmæssige praksis for beskatningen af en række personalegoder.

Gældende regler

Efter statsskattelovens § 4 er den skattepligtiges samlede årsindtægter skattepligtige, hvad enten ind-

tægterne består af penge eller formuegoder af pengeværdi.

Efter ligningslovens § 16, stk. 1, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst tilskud til telefon uden for arbejdsstedet samt vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Tilsvarende gælder personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser.

Efter ligningslovens § 16, stk. 3, fastsættes den skattepligtige værdi af goder omfattet af stk. 1 til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel (markedsværdien).

Der er i § 16, stk. 4 – 6, særlige regler for værdiansættelsen af biler, sommerboliger og lystbåde.

Der er endvidere i § 16, stk. 7 og 8, særlige regler om nedslag i værdiansættelsen af helårsboliger, der stilles til rådighed for en ansat, og som det af hensyn til udførelsen af arbejdet skønnes nødvendigt, at den ansatte har pligt til at bo (tjenestebolig), eller som den ansatte har pligt til at fraflytte i forbindelse med ansættelsesforholdets ophør (lejebolig).

Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes et beløbsmæssigt væsentlighedskriterium i loven, således at der som hovedregel kun skal foretages beskatning af goder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har ydet af hensyn til den ansattes arbejde, når godernes værdi fra en eller flere arbejdsgivere årligt tilsammen overstiger et bestemt grundbeløb, der foreslås fastsat til 3.000 kr.

Grundbeløbet omfatter ikke goder, der er ydet uden konkret sammenhæng med den ansattes arbejde, men f.eks. ydes for at fremme den ansattes arbejdsindsats i almindelighed. Der skal således være en direkte sammenhæng mellem godet og arbejdets udførelse.

Grundbeløbet på 3.000 kr. foreslås reguleret efter personskattelovens § 20, således at det er af samme størrelse som bundgrænsen for lønmodtagerfradrag i ligningslovens § 9, stk. 1, det vil sige 3.900 kr. i 1997.

Efter forslaget skal grundbeløbet kun anvendes for de goder, hvor det er nødvendigt at foretage en individuel bedømmelse for at fastsætte værdien. Grænsen skal ikke gælde for en række goder, hvor værdien i forvejen fremgår af loven eller er kendt,